

ets Beslutning. Jeg vilde ønske, at de vilde føre Sagen et Skridt videre, nemlig saa vidt, at Konseilspræsidenten vilde henstille til dem af sine Kolleger, som ere i Besiddelse af saadanne Udmærkelser, at sende disse tilbage, derhen, hvor de ere komne fra. Det vilde give et, om jeg saa maa sige, mere demokratisk Præg. Og vilde han gaa lidt videre og henstille til Meningsfæller rundt om i Landet at gøre det samme, vilde det sikkert blive hilst som et overordentlig stort demokratisk Fremskridt. Hof- og Statskalenderen vilde maaske blive et Par Blade tyndere, men det var jo ingen Skade til. Hvis Ministeriet vilde tage den lille velvillige Henstilling, jeg her som menigt Medlem af dette Ting retter til det, ad notam, vilde jeg være det forbunden derfor, og jeg er sikker paa, at det rundt om i Landet vilde blive hilst med megen Tilfredshed af Ministeriets Meningsfæller og maaske ogsaa andre.

Den nye Regering vilde ikke fremkomme med Forslag om forøgede Skatter. Ogsaa dette finder jeg ganske udmærket, jeg tiltræder det som noget, jeg synes er overordentlig godt, og som jeg helt og fuldt ud kan slutte mig til og støtte. Efter alle disse gode Ting, som Regeringens Chef har udtalt i sin Programtale, har jeg opdaget, at jeg er radikal. Naar det er virkelig Radikalisme, hvad der her er fremkommet fra det nye Ministerium, maa jeg sige, at jeg fuldt ud billiger den radikale Regering, som arbejder paa Gennemførelsen af de Ting, jeg her kortelig har nævnt.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte — og jeg tror ogsaa den meget ærede Finansminister forleden Dag ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget —, at naar der tales om Sparsommelighed, som ogsaa er en af de Ting, dette Ministerium vil tilstræbe, er dette ikke at forstaa paa den Maade, at der skal spares, hvor det vilde være upraktisk og uhensigtsmæssigt, f. Eks. paa Gennemførelsen af Trafikforbedringer og af sociale og humane Love. Det synes jeg er overordentlig godt, og ogsaa det kan jeg helt og fuldt ud tiltræde. Og det er egentlig dette sidste, som har givet mig Anledning til at begære Ordet ved denne Behandling af Finanslovsforslaget. For et Par Aar siden henvendte jeg mig til den daværende Trafikminister og gjorde ham opmærksom paa, at der nede ved Øerne Syd for Fyn var et Sted, hvor Trafikforholdene ikke vare tidssvarende og, jeg vil sige, heller

ikke forsvarlige, men hvor der burde foretages en Forbedring af de nu bestaaende Tilstande. Den daværende Minister svarede, at det kunde godt være, nu skulde han lade Forholdene undersøge. Det gjorde han saa, eller rettere, han lod Vandbygningsvæsenets Ingeniører foretage en Undersøgelse, og de kom ganske rigtigt til det Resultat, at Forholdene dernede vare af en saadan Beskaffenhed, at der trængtes til en Forandring. Det angaar ikke den Valgkreds alene, som jeg repræsenterer, men i nok saa høj Grad den ærede Indenrigsministers Valgkreds, idet det drejer sig om Øerne Langeland, Taasinge, Strynø og Ærø. Resultatet af denne Undersøgelse blev, at man sagde, at til at bringe en forsvarlig Ordning til Veje burde der anvendes et Beløb af 65,000 Kr. til Regulering af Sejløbet fra Svendborg til Rudkøbing og 73,000 Kr. til Regulering af Løbet, som fortsætter videre forbi Strynø til Marstal. Jeg bad saa Ministeren stille et Forslag om denne Udbedring, men det skete ikke. Jeg vil derfor tillade mig at rette den Anmodning til den nuværende Trafikminister, at han nu til Finanslovens anden Behandling vil stille Forslag om et saadant Beløb eller noget hen derimod til Ordning af dette Forhold. Jeg gaar ud fra, at der til anden Behandling vil blive stillet forskellige Forslag — det antydede for Resten Finansministeren ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget —, og jeg vil haabe, at dette da maa komme med. Jeg ved meget vel, at det paatænkes at ordne Forholdet ved at uddybe en Rende ind til Vemmenæs, et Sted paa Taasinge. Derved vil det kunne lade sig gøre, siger man, at føre Posten over til de Øer, jeg her har nævnt. Det er jo muligt, at det lader sig gøre over Land at bringe Posten frem til de nævnte Steder, men det er ikke tilstrækkeligt.

Jeg hører, at man paatænker at tilvejebringe en Rende med en Dybde af 8 Fod, men skal en saadan være af nogen virkelig Betydning, bør den, sige de sagnkyndige dernede paa Egnen, i alt Fald være paa 11 Fod, og det vil koste 40,000 Kr. eller der omkring. Men en Rende, hvad enten den bliver paa 8 eller 11 Fod, vil ikke blive af nogen nævneværdig Betydning for de paagældende Beboere og heller ikke kunne tilfredsstille det Selskab, „Sydfynske Dampskibsselskab“, som skal befordre Posten om til disse Pladser, saa det vil ganske sikkert gaa saadan ved denne Lejlighed, som det gaar i saa mange an-